

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/46/2020
Identifikačné číslo spisu: 5717200503
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5717200503.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: VÁHOSTAV - SK, a. s., so sídlom Priemyselná 6, 821 09 Bratislava, IČO: 31 356 648, zastúpeného advokátskou kanceláriou LEGAL GROUP, s.r.o., so sídlom Trnavská cesta 27/B, 831 04 Bratislava, IČO: 47 237 589, proti žalovanému: NEOGRAFIA, a.s., so sídlom Sučianska 39A, 038 61 Martin - Priekopa, IČO: 31 597 912, zastúpeného advokátskou kanceláriou Bukovinský & Chlipala, s.r.o., so sídlom Svätoplukova 30, 821 08 Bratislava, IČO: 35 918 098, o zaplatenie 13.415,95 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 18Cb/6/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. januára 2020, č. k. 13Cob/19/2019-597, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 29. januára 2020, č. k. 13Cob/19/2019-597 potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 18. apríla 2018, č. k. 18Cb/6/2017-489, ktorým súd prvej inštancie žalobu o zaplatenie 13.415,95 Eur s príslušenstvom zamietol a určil, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného zaplatiť mu sumu 13.415,95 Eur s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 13.415,95 Eur odo dňa 29. novembra 2016 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov vo výške 40 Eur a trovy konania, na tom skutkovom tvrdení, že dňa 7. mája 2012 bola medzi žalovaným ako objednávateľom a žalobcom ako zhotoviteľom uzatvorená Zmluva o dielo (ďalej len „Zmluva“) č. R., doplnená Dodatkom č. 1 zo dňa 31. júla 2012, predmetom ktorej o. i. bola povinnosť žalobcu vypracovať pre žalovaného realizačnú projektovú dokumentáciu pre stavbu „NEOGRAFIA, a.s. - Nový závod, Martin-Priekopa“ (ďalej len „stavba“), zrealizovať stavbu v zmysle vypracovanej realizačnej projektovej dokumentácie a príslušných stavebných povolení a zabezpečiť právoplatné kolaudačné rozhodnutie pre stavbu (ďalej len „dielo“), čomu o. i. zodpovedala povinnosť žalovaného uhradiť žalobcovi cenu za vykonanie diela. Spoločnosť Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie č. 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930 (ďalej len

„Tatra banka, a.s.“) dňa 30. mája 2013 vystavila v prospech žalovaného bankovú záruku č. XXX.XXX (ďalej len „banková záruka“), ktorou sa zaviazala zaplatiť žalovanému požadovanú sumu, najviac vo výške 642.000 Eur, v lehote do 5 pracovných dní odo dňa doručenia písomnej výzvy žalovaného na zaplatenie.

1.2. Žalovaný písomnosťou zo dňa 17. júna 2016 vyzval Tatra banku, a.s. na poskytnutie plnenia z bankovej záruky vo výške 265.662,43 Eur (ďalej len „uplatnenie bankovej záruky“) s odôvodnením, že žalobca si údajne nesplnil svoje povinnosti spočívajúce v odstránení uplatnených väd diela počas záručnej doby v súlade s podmienkami zmluvy, pričom vadu diela špecifikoval ako vadu v odchýlke, kvalite a rozsahu žalobcom realizovaného diela, konkrétne podlahovej dosky na SO 301 - výrobná hala, ktorá nebola zrealizovaná v zmysle odsúhlasenej Realizačnej projektovej dokumentácie (ďalej len „RPD“), prejavujúca sa deformáciou podlahovej dosky. Na základe uvedeného Tatra banka, a.s. žalovanému požadované plnenie dňa 28. júna 2016 poskytla a následne dňa 30. septembra 2016 odpísala z bankového účtu žalobcu sumu 13.283,12 Eur, zodpovedajúcej časti plnenia poskytnutého Tatra bankou, a.s. žalovanému na základe bankovej záruky. Tento odpis peňažných prostriedkov predstavoval prvú štvrťročnú splátku časti zabezpečenej pohľadávky Tatra banky, a.s. pod č. H. (pod týmto číslom zapísaná v zozname pohľadávok) v zmysle dohody. Dňa 30. septembra 2016 Tatra banka, a.s. odpísala aj sumu 132,83 Eur, predstavujúcu úrok zo sumy nesplatennej istiny v zmysle dohody. Žalobca mal za to, že žalovaný požiadal Tatra banku, a.s. o poskytnutie peňažného plnenia z bankovej záruky neoprávnene, toto peňažné plnenie bolo poskytnuté žalovanému bez právneho dôvodu, nakoľko žalovaný nárok na také plnenie voči žalobcovi nemal.

1.3. Odvolací súd sa v odôvodnení v celom rozsahu stotožnil s jasnými skutkovými zisteniami i právnym zhodnotením sporovej veci súdu prvého stupňa a za aplikácie ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) naň v podrobnostiach odkázal. K odvolacej námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu, vykonaného dokazovania a jeho zhodnotenia odvolací súd skonštatoval, že pred okresným súdom bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie sporovej veci, z ktorého vychádzal za aplikácie ustanovenia § 383 C. s. p. aj odvolací súd. K žalobcom namietanej nedostatočnosti odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa, čo do identifikácie všetkých zhodnotených dôkazov, odvolací súd s poukazom na ust. § 220 ods. 2 C. s. p. uviedol, že rozsudok okresného súdu obsahuje riadne zdôvodnenie, uvedenie dôkazov, z ktorých okresný súd vyvodil skutkový záver, identifikoval zistený skutkový stav a následne prijatý právny záver riadnym spôsobom vyjadril.

1.4. Vo vzťahu k žalobcom namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolací súd uviedol, že je zrejmé, že žalobca sa domáhal voči žalovanému vrátenia peňažného plnenia, ktoré ako veriteľ dosiahol z bankovej záruky, pretože naň voči žalobcovi ako dlžníkovi nemal nárok, na tom tvrdení, že žalobca podľa uzatvorenej Zmluvy o dielo č. R. zo dňa 7. mája 2012 v znení Dodatku č. 1 dielo vykonal a odovzdal v kvalite, s vlastnosťami a parametrami plne zodpovedajúcimi výsledku určenému v zmluve dňa 29. mája 2013, t. j. bez väd, a pokiaľ skutočne došlo k deformácii priemyselnej podlahy výrobnéj haly SO-301, čo sa prejavilo sadaním tzv. fundamentu, teda na diele sa vyskytli určité vady, tieto vznikli výlučne z dôvodov na strane žalovaného, a to z dôvodu, že žalobca v rozhodnom čase nedisponoval relevantnými informáciami, t. j. technickými parametrami strojového vybavenia, ktoré sa bude do predmetnej výrobnéj haly inštalovať a bez ktorých žalobca objektívne nemal možnosť posúdiť vhodnosť jednotlivých pokynov žalovaného na vykonanie diela, vyjadrených v Projektovej dokumentácii určenej pre stavebné povolenie (ďalej „PD PSP“) a v Projektovej dokumentácii zmeny stavby pred dokončením (ďalej „PD ZSPD“). Odvolací súd na margo uvedeného dôvodil, že zmluvne objednávatelom - žalovaným stanovené požiadavky - kvalita, konštrukčné riešenie a parametre diela podľa PD PSP a PD ZSPD, nezbavili žalobcu povinnosti tieto parametre preskúmať a overiť ich správnosť s vynaložením všetkej potrebnej odbornej starostlivosti a na zistené nesprávne/neúplnosti žalovaného upozorniť, nemôže obstať ani procesný útok žalobcu, že nedisponoval relevantnými informáciami, technickými parametrami strojov, nakoľko sám potvrdil, že projektová dokumentácia PS 201, PS 206 - Strojnotechnologické zariadenia 10/2012 (č. l. 279 - 313 spisu), 05/2012 (č. l. 358-367), mu bola predložená. Pokiaľ sa v dokumentácii Strojnotechnologické zariadenia nenachádzali konkrétne uvedené technické parametre, či grafické znázornenia strojov, bolo práve povinnosťou žalobcu v rámci jeho odbornej starostlivosti pre posúdenie ne/vhodnosti pokynov na to žalovaného upozorniť a prerušiť vykonávanie diela do vyjadrenia žalovaného, čo sa nestalo. Odvolací súd v odôvodnení svojho

rozhodnutia uviedol, že ak zhotoviteľ, ktorý je podľa zmluvy povinný pri vykonaní diela dodržať určité pokyny objednávateľa v zmysle ustanovenia § 561 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), neupozorní objednávateľa na nevhodnosť pokynov a táto nevhodnosť by bola pri vynaložení odbornej starostlivosti zistiteľná, zodpovedá za vady tak, ako keby mu objednávateľ tieto pokyny nedal (§ 551 ods. 3 OBZ), v ktorej súvislosti poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky v rozhodnutiach sp. zn. 23Cdo/2210/2009 a sp. zn. 23/Cdo/2009/2016. Rovnako k namietanej povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému náklady na práce navyiac, uviedol odvolací súd, že to bol práve žalobca, ktorý si nesplnil notifikačnú povinnosť, a preto je povinný nahradiť žalovaným preukázané náklady spojené s odstránením väd diela, t. j. na bezvadné dokončenie diela. V zmysle vyššie uvedeného sa odvolací súd so záverom nepreukázania zákonného predpokladu ust. § 321 ods. 4 OBZ stotožnil.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 7. mája 2020 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe vyhovie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

3. V súvislosti s namietanou vadou prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. žalobca uviedol, že mu nie je dostatočne zrejmé - a nevyplýva to podľa názoru dovolateľa ani z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu - z akého dôvodu by mal žalobca náklady na odstránenie deformovanej podlahovej dosky znášať. K otázke povinnosti žalobcu znášať náklady spojené s odstránením väd diela vytyka odvolaciemu súdu ďalšie pochybenie, a síce, že vzhľadom na vyššie uvedené žalobca nemôže mať povinnosť nahradiť žalovanému náklady na tieto práce, o ktorých navyiac nebolo pôvodne uvažované v PD PSP a PD ZSPD a ktoré by žalovaný bol nútený tak či tak vykonať a náklady s tým spojené znášať, nakoľko nemohli vzniknúť v priamej príčinnej súvislosti s tvrdeným pochybením pri zhotovovaní diela zo strany žalobcu a zároveň dodáva, že už vyššie spomínanú argumentáciu pred súdom prvého i druhého stupňa opakovane prezentoval, súdy sa touto v odôvodnení svojich rozhodnutí vôbec nezaoberali a právne konformným spôsobom nevysporiadali. Odvolací súd podľa dovolateľa postupoval v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. a nijakým spôsobom nevysvetlil, ako posúdil právne argumenty žalobcu a z akého dôvodu vec právne posúdil tak, že dielo má vady, za ktoré zodpovedá žalobca, napriek tomu, že dielo vykonal a žalovanému odovzdal v súlade s výsledkom určeným v zmluve, teda bez väd, čo má potom za následok, že dovolaním napadnuté meritórne rozhodnutie je potrebné vyhodnotiť ako rozhodnutie nepreskúmateľné a arbitrárne, porušujúce právo žalobcu na spravodlivý súdny proces.

4. Dovolateľ namietal i nesprávne právne posúdenie súdov oboch stupňov v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. veci v otázke, pri ktorej sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, a síce, že dielo (presnejšie priemyselná podlaha výrobné haly SO 301 stavby NEOGRAFIA, a.s. - Nový závod Martin) vykazovalo vady, za ktoré nesie zodpovednosť žalobca z dôvodu porušenia jeho právnych povinností vychádzajúcich zo Zmluvy o dielo, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 7. mája 2012, č. R..

4.1. Podľa dovolateľa z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca dielo vykonal a žalovanému odovzdal v kvalite, s vlastnosťami a technickými parametrami plne súladnými s požiadavkami žalovaného, plne zodpovedajúcimi výsledku určenému v Zmluve o dielo zo dňa 7. mája 2012, a teda že nespornú deformáciu podlahovej dosky výrobné haly nie je možné právne posúdiť ako vadu tejto časti diela, resp. ako vadu, za ktorú by mal nieсти zodpovednosť žalobca. V zmysle Článku II. bod 1., 2., 4. a 5. a Článku VI. bod 1. Zmluvy bol žalobca pri vykonávaní diela, t. j. pri vyhotovovaní RPD a na to nadväzujúcej realizácii stavby, viazaný technickými parametrami a kvalitatívnymi požiadavkami žalovaného, definovanými v PD PSP, resp. v PD ZSPD. Označené projektové dokumentácie boli zabezpečené a žalobcovi predložené samotným žalovaným, pre ktorého boli tieto vypracované spoločnosťou DESIGN PRINT, s.r.o., zastúpenou Ing. O. M.. Uvedené dokumentácie boli teda pre žalobcu záväzné, osobitne upozorňujúc na časť „STATIKA“. Žalobca, ako generálny dodávateľ stavby zhotovoval priemyselnú podlahu prostredníctvom svojho subdodávateľa, obchodnej spoločnosti PODLAHY RK, s.r.o., ktorá poverila vypracovaním podrobného statického výpočtu predmetnej

priemyselnej podlahy haly spoločnosť ArcelorMittal Wire Solutions Sales CZ, s.r.o. s tým, že podkladom pre vypracovanie statického návrhu s konštrukčnými návrhmi bola už spomínaná PD ZSPD. V súlade s vyššie uvedeným a po schválení RPD žalovaným bez akýchkoľvek výhrad, bola potom sporná priemyselná podlaha vyhotovená a žalovanému odovzdaná, a to v kvalite prevyšujúcej požiadavky žalovaného, ergo žalobca vykonal dielo tak, ako sa zaviazal v zmluve zo dňa 7. mája 2012 a je podľa jeho názoru z právneho hľadiska nevyhnutné posúdiť toto, ako dielo bez väd, nielen v zmysle ust. Článku VI. bod 1. a 2. Zmluvy, ale aj v zmysle ustanovenia § 560 ods. 1 OBZ. Samotné nežiadúce „sadanie“ spornej podlahy teda podľa mienky dovolateľa nemôže byť právne posúdené ako vada diela, nakoľko deformácia podlahovej dosky nebola a nie je dôsledkom chybného vykonania diela žalobcom, ale výlučne následkom chybnej, resp. nedostatočne premyslenej objednávky žalovaného, nezohľadňujúcej skutočné potreby týkajúce sa nosnosti a pružnej deformácie podlahovej dosky.

4.2. Dovolateľ sa nestotožňuje s právnym záverom súdu druhého stupňa, ktorý v bodoch 66. a nasl. rozhodnutia uviedol, že žalobca bol povinný skúmať, či žalovaným preložená PD PSP a PD ZSPD a parametre v nej uvedené, sú vhodné, zodpovedajúce požadovanému výsledku a v prípade nedostatkov, či iných pochybení podniknúť kroky k náprave. PD PSP ani PD ZSPD nezbavili, podľa názoru súdu, žalobcu povinnosti tieto parametre preskúmať, overiť ich správnosť a na zistené nesprávnosti žalovaného upozorniť, pričom procesný útok žalobcu, že predložená PD PSP a PD ZSPD nebola dostatočná a neobstojí, nakoľko projektová dokumentácia mu predložená bola a jej súčasťou bol i zoznam strojov s ich presnou identifikáciou a sporná podlaha nezodpovedala hodnotám zaťaženia pre tlačiarenský stroj MAN ROLAND, príp. stroj Speedmaster XL 145, o ktorých mal žalobca z ohliadky zo dňa 11. júna 2012 vedomosť, že ich bude žalovaný sťahovať do nového závodu. Žalobca teda ako zhotoviteľ bol povinný pri realizácii predmetu diela postupovať s odbornou starostlivosťou, a teda bol povinný preskúmať pokyny žalovaného, v prípade ich nedostatočnosti mal žalovaného upozorniť a vo vykonávaní diela pokračovať až vtedy a len v prípade, ak by žalovaný na týchto pokynoch trval, a to až po písomnom oznámení o tom, pričom z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa neplynie, že by žalobca tieto svoje povinnosti splnil. Podľa dovolateľa však žalovaným predložená projektová dokumentácia (PS 201 - PS 206) obsahuje síce zoznam strojov, avšak iba ich stručný výpočet, bez ich relevantných technických parametrov, o ktoré následne žiadal žalovaného v listoch zo dňa 15. augusta 2012 a 20. septembra 2012 a zápisom v stavebnom denníku zo dňa 16. októbra 2012. Žalovaný síce predložil dňa 23. októbra 2012 žalobcovi ďalšiu RPD, avšak opätovne ani táto neobsahovala žiadne relevantné technické špecifikácie strojového zariadenia, najmä informácie o hmotnosti a rozložení záťaže, čo je v rozpore s ust. Článku II. bod 9. Zmluvy o dielo o spolupôsobení žalovaného pri plnení záväzkov zo zmluvy, informáciu o stroji HEIDELBERG Speedmaster XL 145 a jeho hmotnosti 146.320 kg a jeho extrémnych nárokoch na deformáciu podlahovej dosky žalobca dostal až z listu zo dňa 22. mája 2013, teda po samotnom zrealizovaní stavby.

4.3. Žalobca v dovolaní uviedol, že mu v rozhodnom čase neboli zo strany žalovaného dané také pokyny, ktoré by bolo možné - pri vynaložení odbornej starostlivosti - vyhodnotiť ako nevhodné pre vykonanie diela, objektívne nemal teda možnosť na nevhodnosť takýchto pokynov žalovaného upozorniť v zmysle ust. § 551 ods. 1 a § 561 OBZ a pokiaľ odvolací súd dospel k inému právnemu záveru, vychádza tento z nesprávneho právneho posúdenia zakladajúc dovolací dôvod v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.

4.4. Žalobca nesúhlasí s názorom odvolacieho súdu, že za popísanej situácie by mal prebrať plnú zodpovednosť za správnosť a vhodnosť technologického postupu pri zhotovovaní diela a je toho názoru, že za deformáciu spornej podlahy je zodpovedný p. Ing. O. M., alt. Obchodná spoločnosť DESIGN PRINT, s.r.o., ako generálny projektant stavby a zároveň spracovateľ PD PSP a PD ZSPD.

5. Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť a vo vyjadrení z 30. júna 2020 skonštatoval, že všetky skutočnosti, ktoré žalobca uviedol v dovolaní, už uvádzal vo svojich písomných, ako aj ústnych podaniach v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia odvolacieho súdu. Stotožňuje sa so závermi súdov oboch stupňov, ktoré vo svojich rozhodnutiach správne a dostatočne zistili skutkový stav, správne aplikovali príslušné právne normy a následne správne zamietli žalobu ako nedôvodnú konštatujúc, že žalobca pri zhotovovaní diela nepostupoval s odbornou starostlivosťou a porušil zákonné povinnosti vyplývajúce mu predovšetkým z ustanovenia § 551 OBZ. V konaní bolo vykonané dostatočné množstvo dôkazov na podporu tvrdení žalovaného, osobitne žalovaný dovolací súd upozornil na

vyjadrenie spoločnosti ArcelorMittal Wire Solutions Sales CZ, s.r.o., resp. subdodávateľa žalobcu, v zmysle ktorého je zrejmé, že žalobca napriek tomu, že bol dňa 11. júna 2012 na ohliadke a bola mu odovzdaná projektová dokumentácia a teda mal možnosť oboznámiť sa so strojmi, ktoré majú byť umiestnené v novom závode, neposkytol túto informáciu subdodávateľovi.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

K namietanej vade zmätočnosti v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p

7. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu konštatuje, že námietka nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. automaticky v každom jednom prípade, keď sa neúspešná strana nestotožní s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie). Naopak k posudzovaniu prípustnosti dovolania pri uplatnení námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu treba pristupovať individuálne s prihliadnutím na konkrétnu rozhodovanú vec. Na mieste je tak reštriktívny prístup.

7.1. Prípustnosť dovolania na základe tvrdenej nepreskúmateľnosti rozhodnutia môže byť daná v prípadoch, ak odvolací súd nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia znemožní strane v dovolaní uplatniť dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p., t. j. namietat' nesprávne právne posúdenie veci (rovnako aj 3Obdo/42/2019); ak odvolací súd uskutoční výklad právneho predpisu na zistený skutkový stav veci, ktorý je ústavne nesúladný, svojvoľný a bez presvedčivého a racionálneho logického odôvodnenia (viď aj 3Obdo/72/2016 a 3Obdo/10/2017), alebo ak sa odvolací súd nevysporiada so skutočnosťou, ktorá je kľúčová pre rozhodovaný spor a má podstatný vplyv na výsledok konania (viď aj 3Obdo/93/2019).

7.2. V rozhodovanom spore podľa názoru dovolacieho súdu nešlo o žiadnu z výnimiek uvedených vyššie. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca ním vyjadruje len svoj nesúhlas s tým, že konajúce súdy jeho žalobe nevyhoveli.

7.3. Už v uznesení z 11. apríla 2019, sp. zn. 3Obdo/2/2019 dovolací súd skonštatoval, že „prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie), ktoré vyznelo v jeho neprospech. Na zdôraznenie uvedeného dovolací súd dáva do pozornosti, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).“ Uvedený záver je plne aktuálny aj v rozhodovanej veci.

8. K žalobcom namietanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, videnej v nedostatočnosti jeho odôvodnenia, dovolací súd uvádza, že ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Odvolací súd sa tiež v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia rozhodnutia nižšieho súdu (rozsudok ESLP vo veci Helle v. Fínsko z 19. decembra 1997, č. 20772/92). V súvislosti s uvedeným, vo vzťahu k námietke dovolateľa, že odvolací súd postupoval v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p. a nijakým spôsobom nevysvetlil, ako posúdil právne argumenty žalobcu a z akého dôvodu vec právne posúdil tak, že dielo má vady, za ktoré zodpovedá žalobca, dovolací súd uvádza, že nebolo žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu boli repetitované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, postupom v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Odvolací súd odôvodnil potvrdzujúci výrok svojho rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu a na námietky žalobcu v odvolaní (ktoré sa o. i. takmer doslovne opakujú i v dovolaní) odpovedal právne konformným spôsobom.

8.1. V bodoch 65. a nasl. odôvodnenia rozsudku odvolací súd podrobne vysvetlil, na základe akých okolností sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa a poukázal na rozhodné ustanovenia zmluvy o dielo, v zmysle ktorých nepovažoval za možné prisvedčiť žalobcovi, že jeho povinnosť podľa zmluvy pri vypracovaní RPD, konkr. časti statika, bola výlučne viazaná na požiadavky žalovaného definované v PD PSP a PD ZSPD, nakoľko už zo samotného postavenia žalobcu ako zhotoviteľa v záväzkovom vzťahu ako tej zmluvnej strany, ktorá poskytuje druhému za odplatu plnenie odbornej povahy, vyplýva požiadavka, aby pri tomto plnení skúmal, či objednávateľom predložená projektová dokumentácia pre stavebné povolenie a parametre v nej sa nachádzajúce sú vhodné, zodpovedajú požadovanému výsledku a či sú dostatočným podkladom pre prípravu a uskutočnenie stavby, či nie sú nedostatočné, chybné, neúplné a v prípade zistenia nedostatkov či iných pochybení podnikol kroky k náprave, ergo zmluvne objednávateľom stanovené požiadavky - kvalita, konštrukčné riešenie a parametre diela podľa PD PSP a PD ZSPD vyhotovenej Ing. O. M., Design Print, s.r.o., nezbavili žalobcu povinnosti tieto parametre preskúmať a overiť ich správnosť s vynaložením všetkej potrebnej odbornej starostlivosti a na zistené nesprávnosti/neúplnosti žalovaného upozorniť.

8.2. K námietke žalobcu, že v rozhodnom čase nedisponoval relevantnými informáciami, t. j. technickými parametrami strojového vybavenia, ktoré žalovaný mienil v priestoroch haly prevádzkovať, odvolací súd uviedol, že uvedená argumentácia neobstoí, nakoľko sám žalobca potvrdil, že projektová dokumentácia PS - 201, PS - 206 - Strojnotechnologické zariadenia 10/2012 a 05/2012 mu bola predložená.

8.3. Neobstoí ani tvrdenie, že uvedená dokumentácia obsahovala iba strohý výpočet polygrafických strojov bez obsahu relevantných technických parametrov, nakoľko zo Stavebnotechnického posudku (č. l. 431 spisu) vypracovaného RNDr. N. Z. vyplýva, že z tam uvedenej analýzy výkresovej dokumentácie a priloženými výpočtami sa dá preukázať, že základná výkresová dokumentácia obsahuje dostatočné informácie pre posúdenie základných statických parametrov potrebných na návrh konštrukcie základov pod tlačiarenské stroje. Uvedené výpočty v tomto posudku obsahujú len základné parametre zaťaženi vyvolaných hmotnosťou stroja, ku ktorým sa dajú pripočítať ešte zaťaženia od hmotnosti samotnej stavebnej konštrukcie (betón, výstuž) a dynamické účinky stroja. Tieto hodnoty bolo možné zistiť napr. zo statických tabuliek alebo zaviesť do výpočtu za pomocou bezpečnostných koeficientov z príslušných technických noriem. Z priložených tabuliek vypočítaných hodnôt vyplýva, aké materiálové charakteristiky musí mať podkladová konštrukcia pod jednotlivé typy strojov, aby nedochádzalo k nežiaducim priehybom a deformáciám konštrukcie (bod 85. odôvodnenia rozsudku okresného súdu).

8.4. S ohľadom na uvedené dovolací súd uvádza, že zhotoviteľ v zmysle ustanovenia § 537 ods. 1 OBZ vykonáva dielo na svoje náklady a na svoje nebezpečenstvo, je povinný zhotovovať predmet diela s odbornou starostlivosťou a samostatne, pričom svojej zodpovednosti sa nezbaví ani v prípade, ak sa zaviazal dodržať pokyny objednávateľa (§ 537 ods. 3 OBZ), resp. ak objednávateľ obstará veci potrebné k vyhotoveniu diela (§ 539 ods. 1 OBZ). Už z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie (v spojitosti s rozhodnutím odvolacieho súdu) vyplýva, že práve na základe skutočnosti, že žalobcovi bola predložená dokumentácia PS 201 - 206, bolo vecou žalobcu konať s odbornou starostlivosťou, a neposkytnutím dokumentácie svojmu subdodávateľovi - spoločnosti ArcelorMittal Wire Solutions Sales CZ, s.r.o., ktorý zhotovil Statický návrh priemyselnej podlahy z drátkobetónu a ktorého sám žalobca vypracovaním podrobného statického výpočtu podlahy poveril, preukazuje fakt, že žalobca prebral na seba zodpovednosť, ako táto vyplýva aj z obsahu zápisov z kontrolných dní č. 07, 08 a 28 a z následného správania sa žalobcu (pri aplikácii ustanovenia § 266 ods. 3 OBZ). Z uvedených zápisov z kontrolných dní vyplýva i konštatácia generálneho projektanta, ktorý v súlade s výsledkami rokovania po kontrolnom dni 27. júna 2012 „nepožaduje zasielanie časti statika na odsúhlasenie“, nakoľko žalobca rieši statiku vlastným technickým riešením a celú zodpovednosť preberá na seba. Nie je teda ani na mieste námietka žalobcu o konkludentnom súhlase žalovaného s RPD podlahy v zmysle ust. II., bod 4. Zmluvy, a to z dôvodu, že opakovane zasielal žalovanému RPD podlahy (a s tým súvisiaci statický návrh), ktorý na túto nereagoval, ergo podľa žalobcu žalovaný RPD schválil. V tejto súvislosti, na podporu svojej argumentácie, poukázal odvolací súd i na právnu vetu rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky v sp. zn. 23Cdo/2009/2016, v ktorej podľa ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu stíha zhotoviteľa povinnosť upozorniť na nevhodnosť pokynov i vtedy, keď má objednávateľ rovnako kvalitné povedomie o predmete diela a muselo mu byť zrejmé, že jeho pokyn je nevhodný (m. m. 23Cdo 2116/2007).

8.5. Neobstojí ani dovolacia námietka žalobcu, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neodpovedal na zásadnú otázku tvrdenej nevedomosti žalobcu o inštalácii nového tlačiarenskeho stroja HEIDELBERG Speedmaster XL 145 do predmetnej výrobnéj haly, nakoľko v bode 66. svojho odôvodnenia uviedol, že v projektovej dokumentácii PS 201, PS 206 - Strojnotechnologické zariadenia 10/2012 (č. l. 279 - 313 spisu), 05/2012 (č. l. 358 - 367 spisu), sa na strane 5 - 7 nachádzal zoznam strojov s uvedením názvu, roku výroby, a popisu s odkazom na obrazovú prílohu, pričom v rámci tohto zoznamu strojov bol označený i „nový tlačový stroj s obracačom Heidelberg XL 145-4+L/X1“. K námietke, že žalobca zhotovil spornú priemyselnú podlahu v kvalite prevyšujúcej požiadavky žalovaného na kvalitatívne parametre tejto časti stavby, a to namiesto v časti so zaťaženia 5t/m² (q_k = 50 kN/m²) a v časti so zaťažením 10t/m² (q_k = 100kN/m²) tak, že v celej jej výmere zhotovil podlahovú dosku so zaťažením 10t/m² (q_k = 100kN/m²), súd poukázal na záver vyjadrený v Stavebnotechnickom posúdení návrhu konštrukcie základov pre tlačiarenské stroje, podľa ktorého, „pokiaľ je podlahová konštrukcia a konštrukcia jej podloženia navrhovaná na hodnotu zaťaženia 10t/m², je rádovo nižšia aj ako uvádzajú špecifikácie výrobcu tlačiarenských strojov MAN ROLAND v miestach najvyšších zaťažení.“ Tlačiarenské stroje MAN ROLAND boli uvedené v zozname hárkových tlačových strojov v dokumente Strojnotechnologické zariadenia 10/2012, teda, bez ohľadu na to, že deformáciu spôsobil stroj HEIDELBERG Speedmaster XL 145, sporná podlaha nezodpovedala ani hodnote zaťaženia pre tlačiarenské stroje MAN ROLAND, o ktorých žalobca mal vedomosť i z ohliadky dňa 11. júna 2012, že ich bude žalovaný sťahovať do nového závodu.

8.6. K dovolacej (ako i odvolacej) námietke, že žalobca nemôže mať povinnosť nahradiť žalovanému náklady na práce navyiac, pretože ak by sa včas zistilo, že PD PSP a PD ZSPD sú vypracované z technologického hľadiska nesprávne, čo by malo za následok zmenu rozsahu diela o práce navyiac, uviedol odvolací súd v bode 69. svojho odôvodnenia, že to bol práve žalobca, ktorý si nespĺnil notifikačnú povinnosť, a preto je povinný nahradiť pre žalovaného preukázané náklady spojené s odstránením väd diela, t. j. na bezvadné dokončenie diela.

8.7. Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnil odvolací súd svoje rozhodnutie v súlade so zákonom. Neznemožnil žalobcovi realizáciu jeho procesných oprávnení a neporušil jeho právo na spravodlivý proces. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil toto rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

9. V súvislosti s namietanou arbitrárnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu najvyšší súd akcentuje, že samotná skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). K arbitrárnosti a zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutí všeobecných súdov sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, keď uviedol, že je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy. (II. ÚS 302/2019-44 z 20. februára 2020, ods. 17). O taký prípad však v danej veci nejde. Napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdzujúce rozhodnutie súdu prvej inštancie s ním tvorí jednotu, pričom vo výsledku z odôvodnenia oboch rozhodnutí nižších súdov sú dostatočne zrejmé dôvody zamietnutia žaloby.

9.1. V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd napokon pripomína konštatovanie ústavného súdu uvedené v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 61/2019, v zmysle ktorého aj v právnych veciach, na ktoré sa vzťahuje nová procesná úprava účinná od 1. júla 2016, je opodstatnený názor, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci „strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

10. Dovolací súd záverom konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom (a ani pred súdom prvej inštancie) nebolo postihnuté namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.

K namietanej vade prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C. s. p. (dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p.) je zamerané na riešenie právnych otázok, ak sa odvolací súd pri ich vyriešení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/), ak ešte neboli v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešené (písm. b/), alebo ak sú v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešené rozdielne (písm. c/).

11.1. Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa pritom rozumie tak otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu viď aj 3Cdo/158/2017).

11.2. V prípadoch, kedy dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň z obsahu dovolania musí jednoznačne vyplývať právna otázka, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu najvyšším súdom. Ak dovolanie nespĺňa predmetné podmienky, dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., čo predstavuje zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania v zmysle ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p.

12. V dovolaní žalobca nevymedzil právnu otázku významnú pre rozhodnutie odvolacieho súdu (a ktorú mal dovolací súd vo svojom rozhodnutí vyriešiť) a túto otázku nemožno ani z obsahu dovolania zistiť. V tejto súvislosti dovolací súd opäť pripomína, že predmetom sporu je právne posúdenie, či dovolateľom tvrdená nevhodnosť pokynov objednávateľa diela bola pri vynaložení odbornej starostlivosti zhotoviteľa diela zistiteľná. Pri posudzovaní uplatneného nároku žalobcu, t. j. posúdenia, či žalovaný ako veriteľ na základe bankovej záruky získal plnenie, na ktoré nemal voči žalobcovi ako dlžníkovi nárok, sa súdy zaoberali v celom obsahu záväzkovým vzťahom založeným zmluvou o dielo medzi stranami sporu, ich vzájomnými právami a povinnosťami, vychádzali predovšetkým z toho, čo bolo dohodnuté, a pri aplikácii ustanovenia § 551 OBZ, za zváženia, či obstojí so zreteľom na obsah zmluvy, žalobu dovolateľa zamietli.

12.1. Žalobca - hoci je v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý by mu mal zabezpečiť kvalifikovanú právnu pomoc a ktorý má odborné vedomosti a skúsenosti na spísanie dovolania spôsobom predpokladaným zákonom - si nespĺnil zákonnú povinnosť stanovenú ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p.

12.2. Dovolací súd opätovne zdôrazňuje, že pri vymedzení dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. nepostačuje všeobecné konštatovanie dovolateľa, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil. Dovolací súd nemôže namiesto dovolateľa vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyvedením z možnej nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu. V takom prípade by totiž uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania Civilnom sporovom poriadku, účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže jeho rozhodnutie by bolo založené na iných skutočnostiach, ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mala možnosť vyjadriť sa protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

12.3. Nad rámec uvedeného dovolací súd dodáva, že správnosť súdmi riešených skutkových otázok nemôže byť v dovolacom konaní podrobená meritórnemu prieskumu, lebo dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.); skutková okolnosť (t. j. skutková otázka, resp. riešenie skutkovej otázky) z hľadiska § 421 ods. 1 C. s. p. je irelevantná.

12.4. Naopak prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nemôže byť daná, ak je zamerané na riešenie skutkových, a nie právnych otázok (v podrobnostiach viď aj 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017 a 5Obdo/22/2017). Osobitne dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie ústavného súdu z 5. septembra 2018, sp. zn. II. ÚS 416/2018, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť proti uzneseniu najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 5Obdo/22/2017 ako zjavne neopodstatnená, a v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „mu nepatrí nahrádzať právne názory najvyššieho súdu a pokiaľ závery najvyššieho súdu v otázke prípustnosti dovolania vzhľadom na skutkový stav nie sú zjavne svojvoľné

alebo nelogické, či z iného dôvodu ústavne neudržateľné, ústavný súd nemá dôvod do právomoci najvyššieho súdu v otázke ustálenia prípustnosti dovolania na základe prítomnosti zákonom predpokladaného dovolacieho dôvodu zasahovať“.

13. Zároveň dovolací súd konštatuje, že z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca v zásade nevytýka súdom nižšej inštancie nesprávne právne posúdenie veci (t. j. výklad alebo aplikáciu konkrétnych ustanovení právneho predpisu), ale vyjadruje všeobecnú nespokojnosť s rozhodnutiami konajúcich súdov, ktoré boli vydané v jeho neprospech, a vytýka im, že sa nezaoberali ním predloženou argumentáciou, resp. že sa s jeho argumentáciou nestotožnili. Samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nenapĺňajú predpoklady prípustnosti dovolania definované v § 421 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 432 C. s. p.

14. Nakoľko konanie pred odvolacím súdom nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., pri súčasnom nevymedzení dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 432 C. s. p., spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.